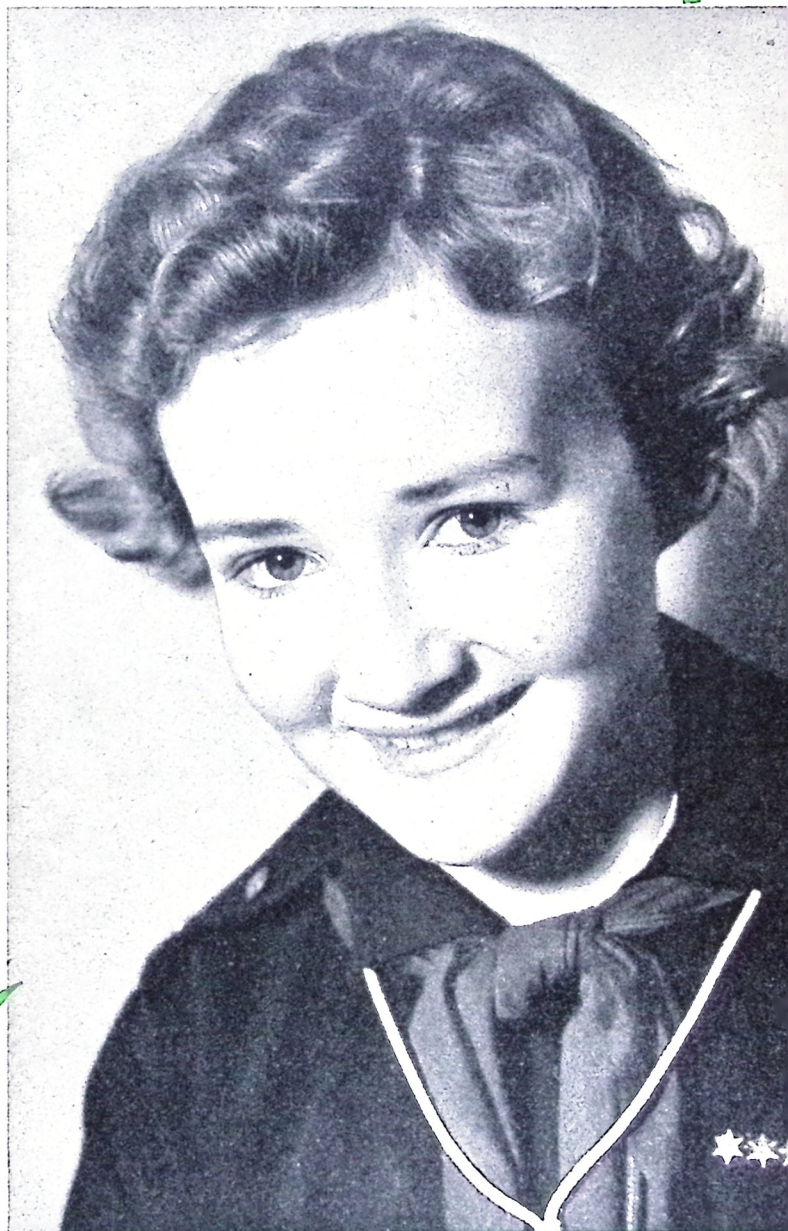
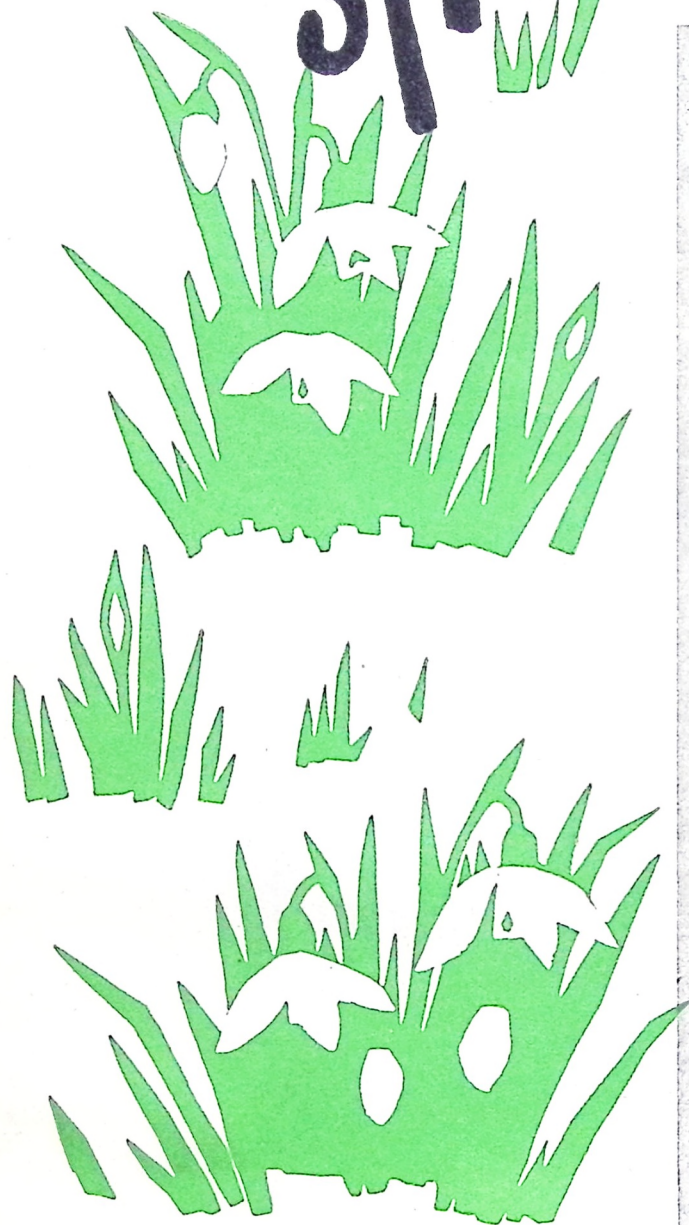

Pige- speiderne

Kære

Gemser, Bambier, Antiloper og Sæpølsere

m. m. m. kære spejdere

For en måned siden udsendte jeg til hundrede tilfældige patruljer 20 spørgsmål, som jeg bad dem besvare til hjælp for mig, der skal samle noget materiale sammen til en nordisk redaktorkonference. Og jeg tror nok, at jeg har fået dobbelt så mange svar, som jeg har sendt spørgsmål ud, fordi de andre patruljer i troppene har haft lyst til også at svare.

Jeg får smæk og ros i en god blanding. I dag fortæller een patrulje mig, at jeg skulle lære af drengenes blade, for de er meget sjovere. Med samme post skrives der andet steds fra, at man er svært tilfredse med bladet, „og at det er godt, at det er anderledes end drengenes“. Der er patruljer, der vil have mere med Tinka, og andre der til gengæld ikke kan holde ud at se „småbørnstegninger“. Mange patruljer vil gerne høre om, hvad andre har oplevet, mens andre fortæller mig, at de bliver bare misundelige af at skulle læse om de „få, der får den store chance at komme ud“. Unge patruljeførere vil gerne have lege og mere instruktionsstof, mens de ældre siger, at sådan noget må ikke stå i et blad, som alle spejdere læser, for så kender de jo det hele i forvejen. Mens en enkelt patrulje synes, at vi helt skal stryge bladet og spare de penge, mener to andre patruljer, at vi skulle se at få et blad en gang om ugen eller i hvert fald hver fjortende dag!

Meningerne er med andre ord meget blandede, og der vil måske være dem, der vil sige, at nu må jeg da blive helt forvirret. Men det gør jeg nu ikke, jeg er glad over, at jeg har sendt de 100 breve ud, og jeg siger tak til de mange, der har gjort sig den ulejlighed at svare. Og jeg skal da også med glæde svare den patrulje, der direkte spørger, hvad jeg får ud af den gallupundersøgelse, og de mange, der bare har tænkt sådan: Jeg får det ud af jeres breve, at jeg skal bestræbe mig for at skaffe mere forskelligt slags stof, og det skal jeg også prøve på.

Men så er der en ting, jeg gerne vil have jer til at forstå, og det er dette, at ligeså lidt som I med glæde eller

udbytte læser alle de ting i de blade, I fortæller mig om, at I jævnligt læser, dagbladene, ugebladene, lokalaviserne, lige så lidt kan I regne med at alt, hvad der står i jeres spejderavis, er noget, som hver eneste en af jer vil være glad ved. I er af mange aldre, nogle er nye spejdere, mens andre har været det i en årrække, en skal have en time slået ihjel, nogle holder af at læse noget sjovt, en anden er i en mere højtidelig fase af sit liv. I stedet for at ærgre jer over, at der ikke netop står noget om prøverne f.eks., skal I bide mærke i, at I for tiden får hjælp til arbejdet med væbnernoren og huske, hvor det var i kunne læse om det, når patruljen senere skal til at arbejde med de ting.

Gennemgående synes I at få jeres blade for sent, men det står der om i Rådsklippen, og det er et trospenliggende.

Der er nogle patruljer, der pænt spørger, om jeg er ked af, at de har kritiseret bladet, og dem kan jeg svare, at jeg har været meget glad over *alle* brevene, ikke mindst da over dem, som jeg kunne lære noget af. Men der er een ting, jeg har ærgret mig godt gammeldags over, og det er, når en patrulje f.eks. skriver, at den gerne vil have opskrifter på husflid — og der så hver eneste gang i et helt år har været en husflidsside, eller når en anden patrulje efterlyser hjælp til duellighedstegnene, mens vi er i gang med en instruktionsserie til væbnernoren! Er det ikke lidt for sløvt?

Iøvrigt er I alle velkomne til når som helst at sende gode råd, knaldgode og skarpe billeder, diskussionsemner til Rådsklippen, oplevelser, der er ud over det vanlige, og meget andet godt til jeres eget blad,

til „Pigespejderne“

og Redaktøren.

Litteraturmærket

er et af de duelighedstegn, der kræver en vis modenhed for at erhverves. Det er ikke nok at have slugt alverdens børnebøger, ikke engang de bedste af dem.

Først forlanges der, at man kender forskel på *episk*, *lyrisk* og *dramatisk* digtning, og når man først ved, hvad disse tre ord dækker, kan man let blot fra dansktimerne i skolen hente eksempler på hver af dem.

Et episk digt er en poetisk fremstilling af begivenhederne i fortællende form; selv om også romaner og noveller kan henregnes under denne kategori, regner man mest med, at det er fortællinger i bunden form f. eks. historiske digte.

Lyrisk digtning er den art af poesien (digtene), som giver det umiddelbare udtryk for stemninger og følelser. I ordet skjuler sig det græske *lyra* = lyre, og oprindelig var den lyriske digtning i Grækenland nemlig bestemt til at fremsiges til musik.

Dramatisk digtning er den digtart, der fremstiller begivenhederne, som om de fandt sted i øjeblikket, og hvis egentlige hensigt er at meddeles publikum gennem levende personers tale i modsætning til lyrik og epos, hvor meddelelsesmidlet er det trykte ord.

Sagaerne og folkeviserne kan næppe volde nogen besvær, og indenfor de følgende fire punkter er kravene gjort så elastiske og indeholder så mange muligheder, at det her kun ville være

spild af tid og papir at ville komme med forslag og gode råd — dem kan I til enhver tid, om I skulle være i bekneb for det, hente på det nærmeste børne-, skole- eller folkebibliotek — eller i jeres forældres boghylder!

Vanskeligere stiller det sig med den pjece, I efter bestemmelserne skulle kende: Ida Bachmann: Biblioteket — for den har nemlig længe været udsolgt! I de fleste biblioteker er den afløst af en anden, der hedder: Følg med indenfor —, en både fornøjelig og nyttig, lille tryksag, en biblioteksvejleder, der også forklarer, hvordan bøgerne står opstillet på hylderne, og hvordan man finder frem til den bog eller det emne, man søger; og vi har brug for mange bøger, for „Hottentotter og genier kan klare sig uden bøger, du og jeg kan det ikke“.

Følg med indenfor-

Gentofte Kommunebibliotek

Egernpatruljen...

II

Prik sidder og spekulerer. Foran hende på bordet ligger en del små papirlapper med forskellige sætninger, nogle er skrevet med barnlige kantede bogstaver — andre med mere flydende skrift. Lad os se lidt nærmere på nogle af sedlerne:

„Hun skal være opfindsom, så det er morsomt at være til patruljemøde.“

„Hun skal kunne proverne, så man kan få god hjælp, når man spørger om noget.“

„Hun skal være hjælpsom og ikke sige: Jeg gider ikke . . .“

„Hun skal ikke bare lægge planer, men gennemføre dem.“

Hvor mon de sedler var kommet fra, og hvorfor mon Prik ser så spekulativ ud? Nu skal I høre. Til det sidste tropsmøde skulle spejderne på hver sin lille lap papir skrive deres ærlige svar på et spørgsmål, som tropsføreren stillede dem: „Hvad venter I jer af en god patruljefører?“ Da svarene var skrevet ned, samlede tropsføreren sedlerne sammen og delte dem ud til patruljeføreren med de ord: „Tag dem med hjem og tænk over svarene.“

Det var det, Prik gjorde nu. På skriften og på svarene genkendte hun nogle af sine egne patruljekammerater, som nu f. eks. Gittes svar:

„Hun skal være sådan, at når man ser på hende, så ved man, at hun er en rigtig spejder . . .“

Det er svært, og Prik ved det. Under hendes motto på væggen: „Gi' aldrig tabt“, hænger nu også spejderloven, og den læser Prik, inden hun går i skole om morgenen, men eet er at sætte den og mottoet op på væggen med tegnestifter, et andet er at leve efter det. Prik vil gøre sit bedste . .

Prik bliver snart klar over, at hun må have en patruljeassistent. En hun kan drøfte patruljens ve og vel med og en, som kan hjælpe hende med at lægge program for møder og ture. „Din patr.ass. må du selv vælge,“ havde tropsf. sagt, og Prik havde ikke et øjeblik tvivlet om, at det skulle være Kit. Kit som var hendes bedste ven, og som hun havde delt ondt og godt med, siden hun var 8 år. „Det må du gøre, som du vil,“ havde tropsf. sagt, „men tænk dig lidt om først.“ Og Prik tænkte. Det ville være dejligt at have Kit som ass., de kendte hinanden ud og ind, og Kit gik altid med på Priks idéer, hvor vilde de end var. Men var det egentlig så godt? En patruljeass. skulle måske engang overtage patruljen, og Prik måtte se sandheden i øjnene. Kit havde sjældent nogle idéer selv, og desuden var hun endnu ikke 2. kl. spejder, selvom hun havde været temmelig længe i troppen. Der var jo også Top. Top og Prik var blevet 2. kl. spejdere på samme tid, hun var opfindsom, hjælpsom og pålidelig, jo, Prik kendte hende godt fra sommerlejren sidste år. Men hun var klar over, at valgte hun Top som assistent, fik hun ikke altid lov at gøre, som hun helst selv ville — Top var mere besindig af natur end hun selv.

I to dage funderede Prik over spørgsmålet. Så tog hun sin beslutning: hun ville spørge Top, og det gjorde hun den følgende dag på vej hjem fra skole. Top blev overrasket og svarede efter en stunds forløb, at hun gerne ville forsøge. Så snakkede de lidt sammen om patruljen, og tilsidst sagde Top: „Du Prik, det var rart, at du ville have mig til assistent, når Kit også er i vores patrulje! Tak skal du ha'!“ — og så gik Top stille og glad hjem til sit. Prik følte, hun havde fået endnu en god ven . .

(Fortsættes på bagsiden)

Til Rådsklippen.

I vor patrulje har vi haft til besvarelse „20 spørgsmål fra redaktøren“. Et af spørgsmålene lød: hvornår får I jeres blade? Og efter at jeg har sendt min besvarelse af sted, har jeg tænkt mere over det spørgsmål. Hos os har tropsføreren ansvaret for at vi får vore blade. Det vil sige, at vi får dem til det første tropsmøde efter at de er kommet, men da tropsmødet tidt ligger sent på måneden, får vi så først bladene så sent, at vi ikke kan være med i løsningen af opgaver f. eks. Det er selvfølgelig skidt. Nu bor vi i en stor by, men jeg synes, det må kunne ordnes på en bedre måde, vi har bare ikke fundet den hos os. Hvad gør man andre steder — for det kunne vel ikke tænkes, at bladene kunne komme med posten?

Elsebeth.

Svar til Elsebeth.

Bladene kan ikke komme med posten direkte til hver spejder, fordi det fordyrer dem. Men troppen kunne sende bladene ud sammen med månedsprogrammerne. Vi bestræber os meget for at få bladene så tidligt ud i år, at dette kan lade sig gøre.

I en lille by kunne måske store spejdere skiftes til at gå postbud, når bladene var kommet, hvis de fik bladene med tydeligt navn og adresse udleveret af tropsføreren. Endelig kunne man også tænke sig en ordning, hvorefter tropsføreren ringede til alle dem i patruljerne, hvis job det var at tage sig af bladene, og fortælle dem, at nu lå deres bladpakke parat, og de skulle så sørge for, at bladene var i spejderlokalet til det. førstkommande patruljemøde.

Hvis der er troppe, der først får deres blade efter d. 10., er det en fejl, som ikke skyldes trykkeriet eller redaktøren, og så må I snakke lidt mere om det i troppene.

For jul var der nogle patruljeførere, der skrev om, hvor svært det var for dem at nå skole, patrulje og det derhjemme. Jeg er lidt langsom, og derfor får jeg først skrevet nu. Men jeg har tænkt meget over det, for de problemer er også vore. Enten er vi meget dumme, eller også har vi mere skolearbejde, end vore førere har haft det. Jeg tror, arbejdet må lægges om, ellers kan vi ganske enkelt slet ikke være med mere. Vi synes hos os, at har man i en uge tropsmøde, ja så må man stryge patruljemødet den uge. I patruljen gjorde vi det sidste år sådan, at vi erstattede patruljemødet med en patruljetur; faldt det i med dårligt vejr, holdt vi så patruljemøde i

lokalet i stedet for. Og vi var alle glade for den ordning (undtagen Birgittes mor, der står og smører mad, pudser hendes sko og bestemmer hvor mange trøjer hun skal have på). Med denne ordning er vi altså også hos os i færd med at „vende tilbage til naturen“, som en skrev om i sidste Rådsklippe.

Lisbeth, patruljefører.

Jeg vil gerne høre, hvad andre patruljeførere gør, når spejderne ikke er spor interesserede i at tage tegn og mærker? Jeg har en flink og rar patrulje, og modeprocenten er også rigtig god, men i vinter ville de kun sy tøj til en julegoodturnfamilie, læse højt i det uendelige og synge nye sange. Og nu efter jul vil de kun løbe på skøjter. Har andre patruljer det ligesådan? *Anne Lene*

AT TÆNKE SIG —

vi sidder og kigger på hinanden og tænker på, at vi til vores traditionelle fastelavnstur bestemt ikke behøver mere maskering, end vi er udstyrede med i forvejen — ja, faktisk selv kan agere ris! Kan vi ikke få piller lidt af alt det dingel-dangel af — i hvert tilfælde bare os over ca. 20 år? men nu! Lad os f. eks. afskaffe alt, hvad der hører ind under „gradsbetegnelser“ (D. D. S. at efterligne) og kun bibeholde slipsnål samt skulder- og hattedistinktioner.

— Ellers er det dejligt at være fører ...

Mick,
Marienlyst trop

Bitten,
Fenris trop

PATRULJELEGE

Forfatterleg.

1) Hver spejder i patruljen får nogle billeder — de samme billeder. Hvem kan lave den interessanteste historie med disse billeder som udgangspunkt efter 5 minutters forløb?

2) Patruljeføreren kan også opgive nogle ord, f. eks. by, cirkus, drama, panik, tricot. Hvem af spejderne kan bygge den morsomste historie over de opgivne ord?

Fantasileg.

Hver spejder har en saks og en avis. Føreren siger et bogstav; hvilken spejder kan først udklippe et dyr, der begynder med det bogstav?

Alfabetleg.

Hvilken spejder skriver hurtigst en liste over ting, der findes i tropslokalet begyndende med hver af alfabetets bogstaver (q, w, x og y kan udelades) (f. eks. almanak, bord o. s. v.).

Pigespejderne vandt de store præmier

„Spejder Jul“ 1953 blev en forelobig rekord m. h. t. oplag, idet de 4 spejderkorps tilsammen solgte 81.000 eksemplarer. Alle korps havde udsolgt inden 5. december, og der kunne være solgt flere tusinde eksemplarer mere.

Det blev også på anden måde en rekord, idet „Spejder Jul“ med dette antal er det danske borne- og ungdoms-julehefte, som har det største oplag.

„Nøddeknækkeren“ — „Spejder Jul“'s populære opgave-tillæg — har også sat ny rekord, idet der i år indkom over 2500 løsninger.

Og nu har en blåmejse, en grønsmutte, en gul og en grøn ulveunge udtrukket de lykkelige vindere af de mange præmier. Vi bringer her vinderlisten, idet vi kan fortælle, at præmierne er tilsendt vinderne.

Vinderliste:

1. Ellen Kirkegaard, Langore pr. Tranebjerg, Samso.
2. Inge Astholm, Slotsgade 26, Odense.
3. Sonja Hansen, Stenderupgade 4, København.
4. Gerda Olesen, Aagade 3, Holstebro.
5. Fritz Walham, Sdr. Boulevard 3, Nykøbing F.
6. Else-Merete Kjær, Gl. Køgevej 255A, Hvidovre.
7. Flemming Sander Hansen, Stenbrudsvej 16, Nexø.
8. Helge Lofquist, Bolandsvej 5, København.
9. Hans Søren Honoré, Rosenvænget 11, Nakskov.
10. Kirsten Kristensen, Frederikssundsvej 94, København.
11. Margit Nyrup, Nærgaardsvej 116, Skive.
12. Lis Nielsen, Vestervang 33, Skive.
13. Knud Erik Sørensen, Munkesøvej 23, Roskilde.
14. Peter Søren Gamdrup, Skyttehusgade 17, Vejle.
15. Per Bredahl, Skoleholdervej 48, København.
16. Karen Hansen, Vestergade 1, Nyborg.
17. Tommy Hansen, Sct. Hansgade 2, København.
18. Kirsten Ravn, Staldgaardsgade 34, Vejle.
19. Kai Groth, Bogtrykkervej 45, København — Trøst-præmie.

De dygtige sælgere i Nykøbing F.

Vort korps solgte i år 15.000 af de 81.000 eksemplarer, som Spejderjul 1953 var blevet trykt i.

Og det blev altså Det lykkelige Folk i Nykøbing Falster, som for 3. år i træk skulle løbe af med alle første præmierne for det bedste salg. Hele troppen solgte 945 stk., d. v. s. 20 stk. pr. spejder; „Tomahawken“, Nyk. F., blev den patrulje, der solgte flest, nemlig 170 stk. eller 34 pr. spejder i patruljen, og Annette Leth slog sin egen rekord fra sidste år ved at sælge 153 eksemplarer — 41 mere end sidst !! — Vi ønsker alle Nykøbing Falsterne til lykke, og som belønning har troppen og patruljen hver faaet tilsendt et gavekort til Pigespejderdepotet på 30 kr., og Annette har fået et på 25 kr.

I år er der også blevet uddelt 2. og 3. præmie — begge et gavekort på 15 kr. — for bedste salg indenfor patruljerne, og 2. præmien tilfaldt Bambipatruljen i Thuro trop, og 3. præmien „Svalerne“ i Skovtroppen i Bjeverskov.

Til lykke til alle de vindende!

Julebladets komponistopgave er blevet vundet af:

1. præmie (15 kr. til depotet):

Marianne Jappe, Kongevejen 51, Holte.

2. præmie (10 kr. til depotet):

Mette Wiinstedt, Hovedgaden 45, Birkerød.

3. præmie (5 kr. til depotet):

Lisbeth Christensen, Brydegårdsv. 40, Svendgård.

SPEJDERNYT

Bestyrelsens formand, fru Sybille Bruun skal lede den næste verdenskonference, som finder sted i Holland i sommeren 1954.

Danmark har indbudt til en lov- og loftekonference i maj. Der kan komme to deltagere fra hvert land, men det vides ikke endnu, hvor mange deltagere, der melder sig.

Jærgergården er nu parat til at tages i brug, idet huset efter nyindretningen kan rumme 22-24 forere til træninger og week-ends.

Udendørs er foreløbig en god lejrplads anlagt og tilsået, men den vil i sommer ikke kunne tåle at bruges ret meget, da græsset er så nyt, så der vil kun blive to mindre lejre på den i år. Senere, når denne plads har vokset sig stærkere, og event. flere pladser er anlagt, bliver der chance for mange flere og forhåbentlig også for spejdertropper og -patruljer til at ligge i lejr på Jærgergårdens grund.

Jytte Feddersen fra København er fra 1. februar ansat af korpset til at bo på Jærgergården og tage sig af hus og grund.

Patruljeførerne venter paa middagen

Roder patruljeførerne i baggrunden? Eller lufter de bare ud?

Gamle Ugle instruerer i skyggen af det store træ

Idyl

Patruljeførerlejrene...

Vi kan nu fortælle jer, hvor de 5 patruljeførerlejre vil komme til at ligge og hvornår de bliver:

- nr. 1 bliver på *Fæno* i tiden fra mandag den 28. juni til onsdag den 7. juli. Pris 35 kr.
- nr. 2 bliver ved *Stignæs skov* ved Skelskør fra søndag den 4. juli til søndag den 11. juli. Pris 30 kr.
- nr. 3 bliver i nærheden af *Merløsegård* fra tirsdag den 6. juli til onsdag den 14. juli. Pris 35 kr.
- nr. 4 bliver på *Fæno* i tiden fra søndag den 18. juli til søndag den 25. juli. Pris 30 kr.
- nr. 5 bliver på *Kås* i tiden fra søndag den 18. juli til søndag den 25. juli. Pris 30 kr.

Alle lejrene bliver tilrettelagt for *patruljeførere*. Patruljessister, der snart skal være patruljeførere, er velkomne, ligeledes blåmejsmedhjælpere under 16 år. Blåmejsmedhjælperne må dog regne med, at der ikke gives speciel instruktion for dem.

Tilmeldelsesblanketten: I næste nummer af „Pigespejderen“ vil der være en blanket, som I kan udfylde, få jeres tropsfører til at anbefale og derefter sende til korpskontoret i Odense inden 15. maj.

Hvis I inviterer pennevenner med, vil vi også gerne have deres tilmeldelse i Odense inden 15. maj.

Lederne af de forskellige lejre vil selv fortælle om deres lejre i næste blad.

* * *

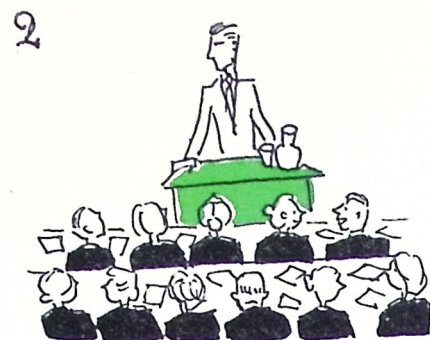
En nem måde at lære korpsets historie på

får patruljerne her på den næste side. Klæb siden op på et stykke karton og skriv svarene, som vi ikke behøver at bruge den kostbare plads her på, men som I kan finde i jeres håndbøger, på andre kartonstykker, så I har et slags lotterispil. Brug spillet i patruljen, når I skal træne til 2. kl. proven, eller når I trænger til at friske jeres bornelærdom op, — og så skal I se, hvor meget morsommere og nemmere, I lærer disse ting, som I må vide lidt om, men som I tit synes ligger jer lidt fjernt.

Red.

1
HVAD HED KORPSRÅDETS
FØRSTE FORMAND?

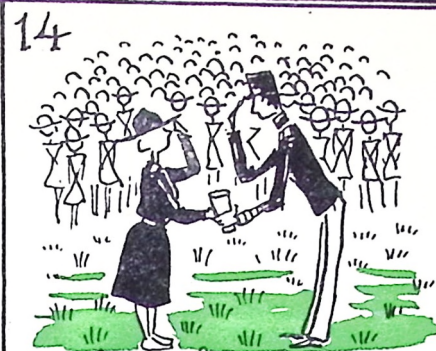
2
HVAD HEDDER DEN NUVÆREN-
DE FORMAND FOR KORPSET?

3
HVORNÅR FIK VI PIGESPEJDERHUSET?

13
HVORNÅR BLEV HANNA
LUND SPEJDERCHEF?

14
HVLKET ÅR SKÅNKEDE
KONG CHR. X. OS KONGEPOKALEN?

15
HVORNÅR BLEV
D.D.P. STARTET?

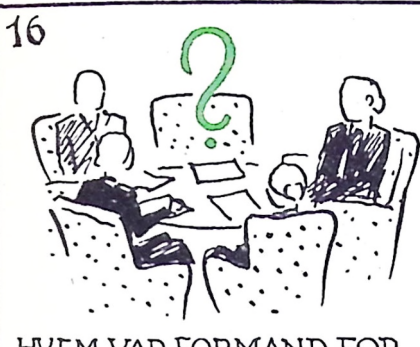
4
HVOR LIGGER
SPEJDETSKOLEN?

5
HVAD HED VOR
TREDIE SPEJDERCHEF?
1923 - 1939

6
HVAD HEDDER DIN
DISTRIKTSHEF?

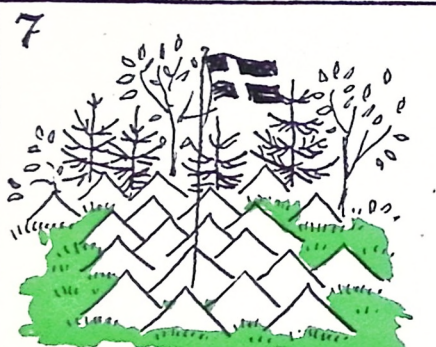
16
HVEM VAR FORMAND FOR
KORPSETS FØRSTE
BESTYRELSE?

17
HVAD HEDDER VOR
INTERNATIONALE
KOMMITTEREDE?

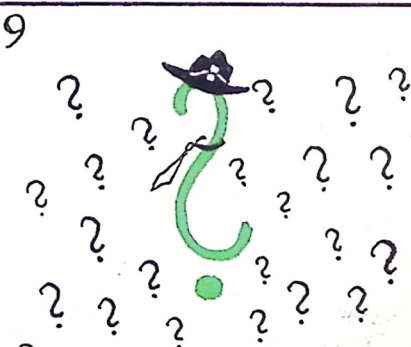
18
HVAD HEDDER LEDERNE
AF SPEJDETSKOLEN?

7
HVLKET ÅR HOLDTES DEN
FØRSTE KORPSLEJR?

8
HVAD HED VOR FØRSTE
SPEJDERCHEF?

9
HVAD HEDDER
SOUCHEFEN?

19
HVLKET ÅR
BLEV DRONNINGEN
PROTEKTRICE?

20
HVLKET ÅR UDKOM
FØRSTE NUMMER
AF PIGESPEJDERNE?

21
EFTER KRIGEN GÅSTEDE
LADY BADEN POWELL KØBEN-
HAVN. HVORNÅR?

10
HVLKET ÅR
OPRETTEDES DET
GRØN-BLÅ FÆLLESRÅD?

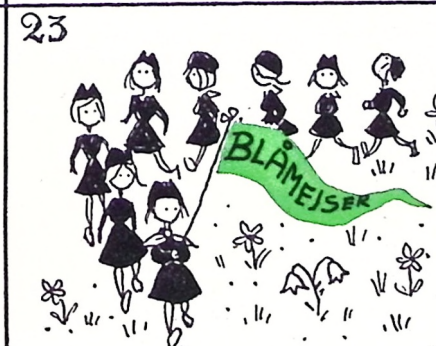
11
HVAD HED VOR
ANDEN SPEJDERCHEF?
1920 - 1923

12
HVAD HEDDER DEN
NUVÆRENDE FORMAND
FOR BESTYRELSEN?

22
HVLKET ÅR FIK VI
JÆGERGÅRDEN?

23
HVLKET ÅR BEGYNDTE VI
BLÅMEJSEARBEJDET?

24
HVLKET ÅR FIK VI FÆNØ
TIL FØRERTRÆNING?

En spændende rejse...

Vera Armstrong

(forkortet oversættelse fra
The Guide)

★

„Nu flyver vi over Corcika i 12000 fods højde. Om kort tid er vi i Rom, hvor vi skal spise middag i lufthavnen. Passagererne vil ikke få tilladelse til at forlade lufthavnen.“ Denne besked fik 35 passagerer, som en tidlig aprildag kom flyvende fra England. Få af passagererne syntes at lytte med interesse, mens de fleste var trænede luftpassagerer og kendte turen. Men Jill Mortimer, langt den yngste af passagererne, som havde siddet med næsen trykket flad mod vinduet, så op med glade, strålende øjne. „Jeg kan kun se bølger af vat,“ sagde hun, „mon vi kan komme til at se Corsica?“

Den smilende unge officer, der havde givet passagererne beskeden for lidt siden, bøjede sig over den skikkelse, der sad og sov ved siden af Jill og så ud gennem vinduet, „det er vist desværre tvivlsomt,“ sagde han, „der er et tykt skydække under os. Men vi vil se Italiens kyst tydeligt, fordi vi går lavere ned, når vi nærmer os, og snart vil vi se lysene fra Rom. Kan du lide at flyve?“ Jill nikkede. „Jeg har altid så gerne villet flyve,“ særlig efter at far og mor rejste til Indien sidste år. Nu skal jeg ud til dem i skoleferien.“

Der blev kaldt på officeren andetsteds fra, så Jill trykkede igen næsen mod ruden og stirrede med beundring på skyernes skiftende farver, nu hvor den nedgående sols stråler forgyldte dem. Hun ville så gerne snakke med sin nærmeste medpassager om

alt, hvad hun så, men hans strenge ansigt og utilnærmelige udseende fristede ikke til snak.

Jill Mortimer var blevet sendt af sted fra lufthavnen i London af sin tante, og stewardessen havde lovet at se efter Jill. Jill var fyldt 15 år og en meget fornuftig person, som også nogle års spejderliv havde givet en vis praktisk træning.

„Alle passagerer slukker nu cigaretterne og tager sikkerhedsbæltene på. Vi lander i Rom om få minutter,“ lod det gennem højtaleren. Passagererne adlod, rettede sæderne op, tog bæltene på og begyndte at rydde op og gøre sig rede til at forlade maskinen. Gennem det lille vindu så Jill nu klart Rom med sine skinnende lys som myriader af stjerner, og maskinen fløj hurtigt nedad.

„Åh,“ gispede hun lidt senere, da hun havde mærket bumpet mod jorden, „det var sjovt. Var det ikke?“ Hun vendte sig forhåbningsfuldt mod manden, hun sad ved siden af. „Jeg har aldrig været med til sådan noget før. Har De?“ Men han svarede ikke. Det var klart, at han aldeles ikke havde lyst til at indlade sig på nogen form for konversation.

„Han forstår måske ikke engelsk,“ tænkte Jill ved sig selv, overvejende et øjeblik om hun skulle forsøge sig med sit ufuldendte franske. Han havde nu taget en blod, mørk filthat på, som gav ham et fremmedartet udseende, og Jill bemærkede også, at han havde en ring med en stor sten

af en art på venstre hånds ringfinger. Hun lagde også mærke til, hvor gule hans fingre var. Han var ojsynligt en storryger af cigaretter.

„Vær venlig at have passene rede,“ lod det i højtaleren, „passagererne kan tage håndtasker og værdigenstande med sig, frakker, bøger og aviser kan efterlades. Vi starter om præcis en time igen. Klokken er nu præcis 8.

Med sit pas i den ene hånd og sin skuldertaske i den anden var Jill ivrig efter at stige ud af maskinen. Men manden ved hendes side sad roligt og så lige ud og spærrede hende vejen. „Undskyld,“ sagde Jill, da hun så alle de andre passagerer gøre tegn til at rejse sig, må jeg komme forbi?“

„Der er masser af tid,“ svarede han gnævnt på udmærket engelsk, „der er ikke noget at gå ud for.“ Han bøjede sig forover og samlede et brev op fra gulvet. „Det må vist være Deres?“ sagde han og rakte hende det. „Åh ja, mange tak, det er fra min far,“ svarede Jill og gik ud.

Ved indgangen til restaurationen tovede Jill. Det var en meget smuk aften. Himlen var klar, stjernerne skinnede og hun var i den evige stad.

„Du er ude at rejse alene, kan jeg tænke? Kom og sid her hos os,“ sagde en venlig stemme ved siden af Jill, hun så en ældre dame og en meget høj mand, der sad ved et lille bord, hvorfra man kunne se ud over flyvepladsen. Flyvemaskiner kom og gik ustandselig, og Jill fandt det utrolig underholdende. Da de var kommet halvt igennem middagen, kom Jill i tanker om den gnavne mand, hun sad ved siden af i maskinen. Hun så sig om, men han var ikke i restauranten.

Det var sen nat, da maskinen gik ned i Cairo. Jill ønskede, at kunne have fået lov at blive i fred og sove i maskinen. Denne gang syntes hendes nabo at have meget travlt med at komme afsted. To busser ventede på passagererne, og efter en irriterende ventetid, hvor passagererne måtte vandre gennem en ventesal, forbi en

(fortsættes side 27)

læge, en paskontrol o. s. v., kom de endelig ud i bussen og korte gennem Cairos dårligt oplyste gader til det hotel, hvor der skulle overnattes.

Den venlige dame, der havde taget sig af Jill under middagen i Rom, tog sig igen af hende og sørgede for, at hun var godt anbragt i sit soveværelse. „Er du nu sikker på, at der ikke er noget, du savner? Du er ikke ked af at være alene? Prøv så om du kan få et par timers sovn.“

Jill var nu ikke sikker på, at der ikke var noget, hun savnede, for hun folte sig pludselig meget ung og meget alene i verden, men hun ville ikke at nogen skulle vide noget om det, så hun sagde til sin ældre veninde, at alt var i orden, og de sagde godnat til hinanden. Da doren var lukket, så Jill sig omkring. Sengen stod midt i værelset, ventilatoren summede over den. Hun vidste, at den skulle holde moskitoerne væk.

Jill folte sig stadig lidt beklemmt. Hun undersøgte dorene, en gik ind i et skab, en anden forte ind til badeværelset. Hun gik til vinduet og så ud og så kun få lys. Hun havde fået besked på at låse doren, for hun gik i seng og vendte sig mod den Hendes hjerte stod stille. Nej, der var ingen tvivl, dørhåndtaget drejede sig stille nedefter, og doren åbnedes langsomt. Jill var lamslået af rædsel. I næste øjeblik var doren lukket igen, men en mand stod med ryggen mod doren, og Jill så lige ind i et par hårde øjne — og genkendte sin nabo fra flyvemaskinen.

„Hvad vil De?“ stammede Jill. „Dette er mit værelse, De må have taget fejl. Vær venlig at gå igen.“

Manden rorte sig ikke ud af stedet. „De må gøre noget for mig,“ sagde han, og Jill syntes, det var, som om der var noget desperat i hans tonefald. „Ingen andre kan hjælpe mig. De skal tage denne lille pakke i Deres håndtaske. Ingen vil ane, at den er der. Og så vil De give mig den igen, når jeg kommer, lige meget hvor eller når, hvor jeg måtte komme og tage Dem i hånden. Hvis jeg ikke gør det, behold da pakken i Deres taske. Har de forstået mig?“

Næsten imod sin vilje nikkede Jill. „Ja,“ hviskede hun, jeg har forstået det. Men hvad er der i pakken?“

„Det er noget af stor betydning,“ sagde den fremmede mand med sin mærkeligt dybe og gnavne stemme, „det er af så stor betydning, at hverken De eller jeg måske kan forstå det. Tag nu pakken, der er ingen tid at spille.“ Jill tog uroligt mod den lille pakke. Hun syntes, hun så et glimt af lettelse gå over den mærkelige mands ansigt, da hun havde pakken i sin hånd.

„De må kun give den til mig,“ gentog han, „når jeg ryster Deres hånd, De må aldrig give den til andre eller til mig med mindre, jeg ryster Deres venstre hånd. Forstået? Deres venstre hånd.“

Jill nikkede mekanisk, og til sin forfærdelse mærkede hun ham gribe den venstre hånd og klemme den, så hun gjorde en grimace. For hun kunne gøre mere eller spørge, var han væk lige så stille og hurtigt, som han var kommet. Og tilbage stod hun med den mystiske pakke i hånden.

Jill satte sig med rystende knæ på sengekanten. At det ikke var en ond

drøm beviste den lille brune papirspakke, hun havde i sin hånd. Hun rejste sig dog straks igen og låsede doren. Hun undersøgte pakken med det blå bånd, den kunne bøjes, men ikke foldes og syntes at indeholde papir, måske var det breve.

„Af stor betydning,“ havde han sagt, „giv den ikke til andre.“ En lille gysen gik gennem Jill, idet hun åbnede sin taske og lod pakken dumpe ned i dens inderlomme, som hun kunne lukke med en lynlås. Klokken var nu over tre, og der var givet besked om, at de ville blive vækket kl. 4.30, det var ikke umagen værd at klæde sig af, hun lagde tasken under hovedpuden. Det var dejligt at mærke luften bevæge sig, sat igang som den var af ventilatoren. Men hun folte sig ikke spor sovning.

Var denne fremmede mand en spion? Var han hemmelig agent i en farlig mission? Lige fra første færd havde hun været fyldt med mistro over for ham. Senere havde hun været bange på grund af hans stikkende øjne. Men til slut havde hun følt en slags medlidenhed med ham, der var noget desperat i hans væsen, og det var, som om han folte så stor en lettelse, da hun havde sagt ja til at hjælpe ham. Sagt ja og sagt ja, hun var jo egentlig blevet tvunget dertil, fordi han regnede det for givet, at hun sagde ja. Havde hun egentlig lovet noget som helst? Og hvad betød det med håndtrykket? Kunne det tænkes, at dette var en hemmelig mission, og da han havde set hendes spejdermærke, havde han fattet tilid netop til hende? Det hele var meget mærkeligt.

(Fortsættes)

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Der står i spejderbladet om, hvordan man tager mærker.

I februar man læste jo om flotte husflidsværker.

I rengøring — med skam jeg ved — patruljen ikke stærk er.

Så hvis vi her fik lidt besked, vi flade blev som lærker;

for tænk om der kom fremmede til vores enemærker.

Patruljen

ser på naturen i marts...

OMKRING JÆVNDØGN

Den 21. marts er det jævndøgn, og ifølge almanakken begynder foråret ved jævndøgn. Jævndøgn vil sige, at dag og nat i det pågældende døgn er lige lange; men efter forårsjævndøgn bliver dagen længere end natten, indtil vi når frem til sommarsolhverv. I forårstiden får solen mere og mere magt, og selv om der af og til kan komme lidt frost, ved vi, at der er grænser for dens styrke og varighed. Solens magt virker lokkende på alt liv i naturen, og marts betegnes derfor ofte som den første rigtige forårmåned, hvor alle naturens skabninger vækkes til nyt liv.

Derfor er der for jer spejdere masser af ting at glæde jer over og lægge mærke til, når I færdes i den frie natur.

For os, som voksede op i den lille by ved fjorden, var det et absolut sikkert forårstegn, når vi i skoven fandt de første *blå anemoner*.

Den blå anemone er den af vore tre anemonearter, der først springer ud; foruden den blå kender I sikkert alle sammen den *hvide*, og måske nogle af jer hvert forår nikker genkendende til den *gule anemone*.

Mens den hvide har sin blomst pakket ind i grønne svobblade, når blomsterskuddet baner sig vej op gennem jorden, sender den blå anemone sine små, i begyndelsen kuglerunde, silkehårede blomsterhoveder op mellem de grønne, nu lidt halvvisne blade. Hvorfor er de allerede halvvisne? vil I måske spørge. Grunden er den, at de blade, I ser samtidig med blomsterne, ikke er nye blade fra i år, men stammer fra sidste forår og således allerede

er et år gamle. Forst når den blå anemone er næsten færdig med at blomstre for i år, kommer de nye grønne blade frem.

En lille ejendommelighed ved den gule anemone: den danner jævnligt (dog langt fra altid) 2 blomsterhoveder imellem de grønne svobblade, mens den hvide kun danner et.

Husk så, når I nu i marts og april drager i skoven for at plukke anemoner, da at nippe blomsterstilken over, så at jordstængelen ikke rives med op. I spidsen af jordstængelen sidder nemlig det lille spæde skud, der skal fortsætte plantens vækst og danne anemoneblomst næste år. — Nu ved jeg godt, at spejdere i visse kanter af landet har lidt langt til anemonerne, men der er måske for jer andre ting at iagttage.

I marts går det *store fugletræk* hen over landet. Lærken og stæren har jo nok holdt deres indtog allerede i februar; måske har I også hørt og set den første *vibe* i februar, men store flokke af *vadefugle*, *andefugle* og *gæs* følger efter i marts. Ofte slår de sig ned for en kortere tid i bugter ved kysten, på indvande eller på soer for at hvile sig, inden de fortsætter rejsen mod nord eller øst, eller spredes for at sætte bo.

I kan høre fuglene „snakke“ med hinanden, når de ligger på vandet, eller I kan høre dem kalde hinanden, når de flyver, og I kan høre deres vingesus i luften. Læg mærke til den måde, de flyver på. Danner de kile eller flyver de på linie, eller flyver de tilsyneladende ikke i nogen orden?

Mange standfugle viser deres forårsglæde ved at sætte i med kraftig sang. *Solsorten* får sin sangstrofe helt færdig, når den i slutningen af marts fra toppen af husgavlen eller flagstangen fortæller om forårets komme. *Musvitten* bliver dygtigere til at file, *gulspurven* lader igen sin syvtonige sang høre langs grøftkant og hegn (dy - dy - dy - dy - ry - ry - d-y-y) og *flagspætten* trommer på ny på træstammerne.

Prov at mærke jer de forskellige lyde; øv jer i at skelne dem fra hverandre, og prøv at finde ud af, hvorfra de stammer. God fornøjelse!

Mulle

Postbox

Her er en 14-årig pigespejder fra Canada, der kan skrive dansk. En 15-årig spejder fra Malaja ønsker også en penneforbindelse, men ikke på engelsk?

En patrulje fra Kentucky, USA, ønsker korrespondance med en dansk patrulje.

En seniorspejder på 21 år i Grækenland vil gerne i forbindelse med en dansk seniorspejder.

Om alle disse ting kan I skrive til

Fromse.

A.l.r.: Fru From Petersen, Gillesager 130, Glostrup.

Læderarbejder...

Da der nu igen er mulighed for at købe skind og læder til såvel større som mindre arbejder, er det vist på sin plads at tale lidt om valg af materialer for at opnå det bedste resultat.

Hvis der er flere i troppe, der interesserer sig for skindarbejder, skulle I slå jer sammen og købe et helt eller halvt skind — det betaler sig.

Gedeskind er et meget behageligt skind at arbejde med. Det er smukt og smidigt og falder godt og er tilmed et holdbart materiale.

Kalveskind er som regel glat på overfladen, et smukt skind, men ret modtageligt for ridser af enhver art.

Swineskind vil jeg ikke anbefale til nybegyndere, da det er temmelig tykt og ret vanskeligt at arbejde med.

Hajskind og ruskind er meget dekorativt, men dyrt.

Fåreskind er af noget ringere kvalitet end de foran nævnte skind, men det er udmærket anvendeligt. Det er det billigste og mest anvendte for amatører. Det er let at have med at gøre og fås i mange farver. Prisen på skind bliver som regel opgivet i fod, og så kan det være godt at vide, at en kvadratfod er et stykke ca. 30 x 30 cm. Fåreskind koster fra 2,75 til 3,50 kr. pr. kvadratfod. Skind sælges de fleste steder kun i hele eller halve skind, men i skindhandlerens restekasse kan man være heldig at finde ret store, gode stykker.

Her i „Pigespejderne“ er der tidligere givet anvisning og tegning til mindre arbejder i skind (se „Pigespejderne“ nr. 6, 7 og 8 1952). Vi vil denne gang give anvisning på en større ting: en praktisk og anvendelig skuldertaske — måske kan det give dem, der tager husflidsmærket, en håndsækning samtidig.

Man bør altid først klippe et mønster i pap eller papir, inden man klipper i skindet. Laves mønstret i papir, er avis-papir velegnet, da man kan folde efter de mange rette linier, der er i avistryk. Skal der laves flere ting af samme model, og ønsker man at opbevare mønstret, er det klogt at klippe en papskabelon.

Vi tegner mønstret op på papir efter målene på tegningen. Det store stykke danner taskens bagstykke og forklap. Det mindre stykke er forside, og den lange strimmel danner sidestykker og bund.

Mønstrene anbringes såvidt muligt i skindets længderetning, idet der tages hensyn til økonomisk udnyttelse af skindet. Derefter tegnes eller rides nøjagtigt efter mønstrene, og de klippes ud med en skarp saks.

Til foer kan man bruge „spalt“, som er en meget tynd skindsort — det koster ca. 1,25 kr. pr. kvadratfod, men også cretonne, bomuldstøj eller lærred er anvendeligt som foer, og alt efter formålet kan man bruge ensfarvet, stribet eller mønstret. Foret skal i første omgang ikke klippes nøjagtigt til, fordi det som regel strækker sig, når det bliver fugtigt af klistret.

Hvis der ønskes rum i tasken, må disse syes på, førend

skind og foer klistres sammen. I min taske har jeg anbragt en stor, firkantet lomme til pas o. l. på forsiden og på bagsiden en mindre lomme til lommebog og 2 lange, smalle rum — et på hver side — til henholdsvis fyldepen og blyant.

Tørklister købes hos materialisten og rores op i koldt vand. Hvedemelklister (uden klumper) kan også bruges. Det smøres på bagsiden af skindet — først „mættes“ skindet med klister — det tørrer lidt, hvorefter mere klister smøres jævnt ud over hele fladen — endelig helt ud til kanterne. Foret lægges paa, stryg det med let hånd, så det klæber overalt, og læg det under tungt pres ca. et døgn.

Når det tages af pressen, klippes foret til langs med kanten, og så skal vi til at klippe huller, og det gøres allerbedst med en hulsaks. Den koster ca. 6—7 kr. at anskaffe, men har man den, kan den bruges til andet end netop dette. Nu gælder det om at få afstanden mellem hullerne lige store, og afstanden fra hullerne og ud til kanten må også være den samme hele vejen rundt. Det er klogt at sætte mærker først, hvis man ikke er øvet.

Også langs strimmelen klippes huller i begge sider, og afstanden mellem hullerne må være den samme som på for- og bagstykke.

Snorer: Plastic-snorer fås i mange farver og koster ca. 7 ore pr. m; køber man 10 eller 50 m, fås de noget billigere. De kan se dekorative ud, men jeg foretrækker nu lædersnøre klippet ud af skind eller spalt, og for at undgå for mange sammensætninger klippes rundt i spiral. Lædersnøre kan limes sammen, det kan plastic-snorer ikke, de smeltes sammen over et brændende lys. Prov med nogle stumper først, for der skal lidt øvelse til.

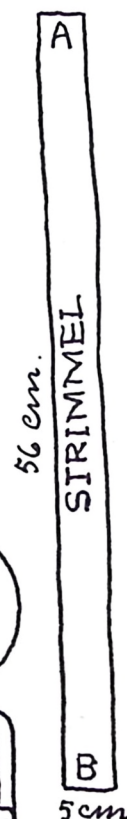
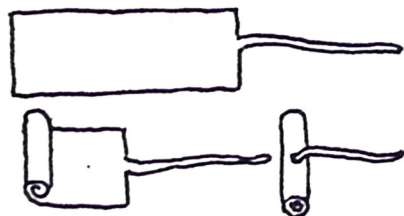
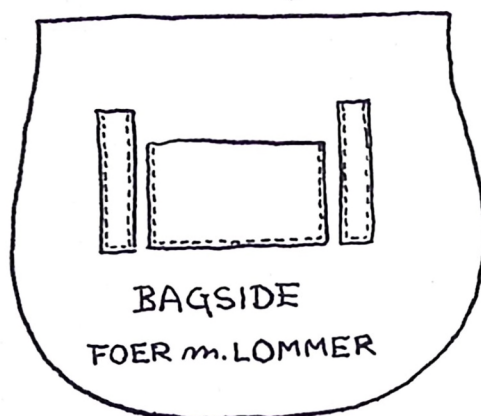
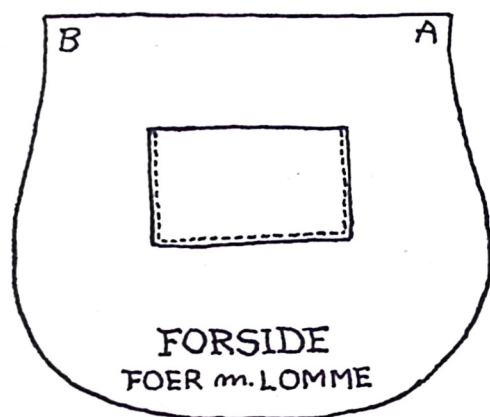
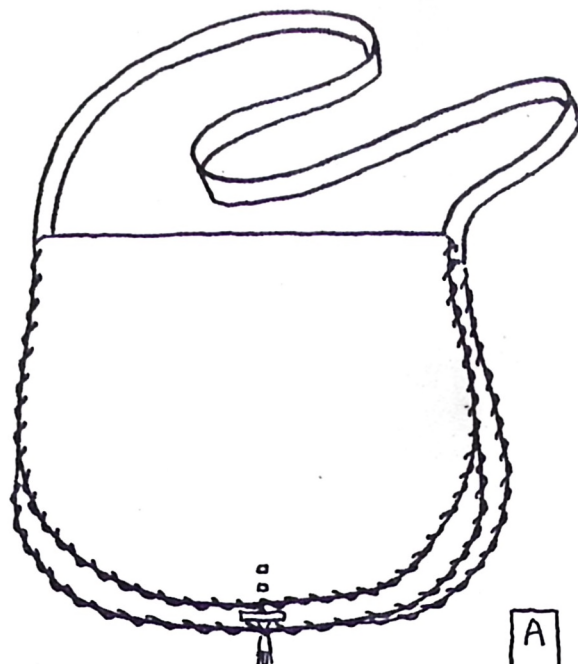
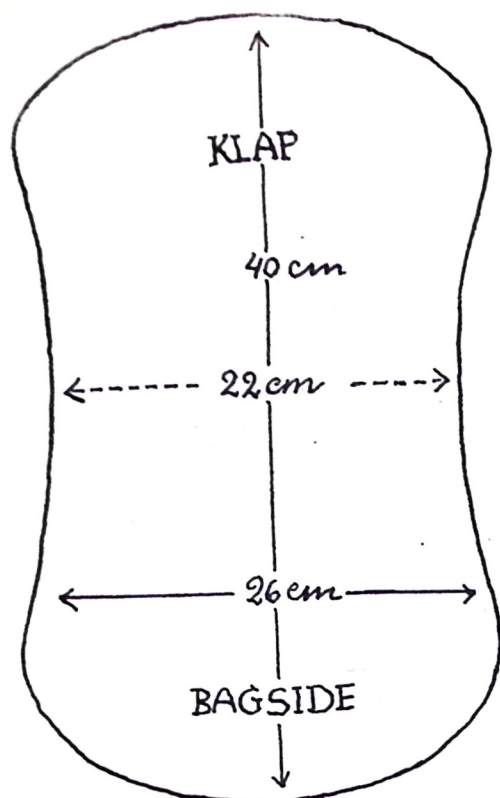
Stykkene snøres sammen. Der skal snøres jævnt — for løs snoring er ikke pæn, og bliver det for stramt, kan det trække skævt.

En taskelås kan skindhandleren nemt slå på, men foretrækker man at lave en selv, kan det også lade sig gøre. Klip en strimmel skind, ca. $3\frac{1}{2} \times 10$ cm, og lad den ende i en tynd strimmel (se tegningen). Der smøres klister på bagsiden, og strimmelen rulles fast sammen, så den danner en cylinder. Med hulsaksen klippes et hul gennem cylinderen, og den smalle ende stikkes igennem, og rullen lægges til tørre. Midt på forklappen klippes 2 huller med ca. 1 cm afstand. Rullens strimmel stikkes inde fra ud og ind på bagsiden igen, og her slås en knude, så rullen sidder fast. I taskens nederste hulkant på forsiden stikkes en lille strop, som heftes op om rullen — og lukketøjet er i orden.

Skulderremmen er $2\frac{1}{2}$ cm bred — længde efter behag — den kan snøres på i siderne, men det er dog tilrådeligt at lade den slå på hos en fagmand.

Gem alle små rester, dem kan der senere laves et bælte af, og det gør ikke noget, om resterne er af forskellige farve skind — blot det sættes sammen med smag.

Klip skindresterne ud som vist på tegningen — der skal bruges mange — klip små huller ved x'erne og klip riller fra x til x. Hold nu ørerne stive: 1. led foldes på midten

TEGNING AF DET FÆRDIGE BÆLTE MED SPÂNDE.

og stikkes ned i 2. leds rille a. 3. led lægges ind mellem 1. og 2. led, så 3. leds rille a ligger lige over de 2 riller fra 1. led, og c puttes igennem de 3 riller. Se, det var begyndelsen!

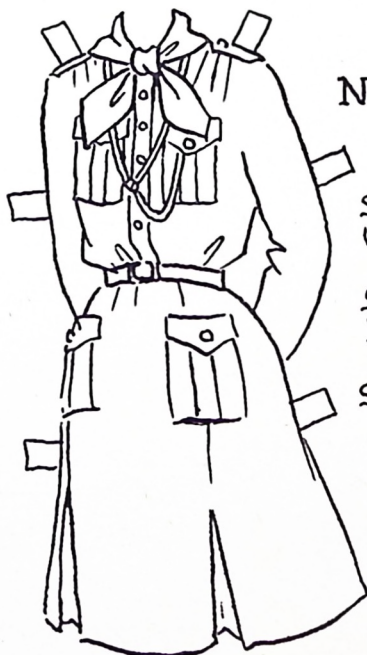
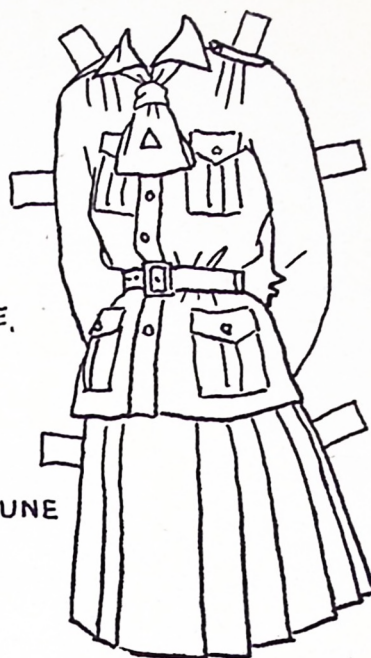
4. led lægges ind mellem 2. og 3. led, så 4. leds rille a ligger over 3. leds rille b. 3. leds c puttes gennem de 2 ril-

ler, og sådan heftes alle led på efterhånden, til bæltet er langt nok. Bæltet kan bindes sammen med en lædersnøre, eller der kan sættes et spånde på. Vælger man det sidste, må spændets ene halvdel sættes ind i første led, inden bæltet påbegyndes, og den anden halvdel af spændet sættes i sidste led, inden bæltet afsluttes.

NORGES K.F.U.K. SPEIDERE

KAKIFARVET ER: HUERNE,
SPEJDERENS BLUSE OG
MEISENS UNIFORM.
NEDERDEL: MØRKEBLÅ
SP's TØRKLÆDE: BLÅT
M's TØRKLÆDE: GULT
SKO OG STRØMPER: BRUNE

NORSK SPEIDERPIKE- FORBUND

SPEJDER- OG BLÅMEJSE-
UNIFORM: MØRKEBLÅ.
HUER: MØRKEBLÅ
SP's TØRKLÆDE: GRØNT,
BLM's TØRKLÆDE: BLÅT,
FLØJTESNOR: RØD,
SKO OG STRØMPER: BRUNE

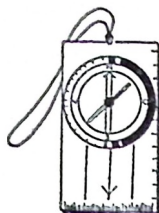
TINKA og TILDE

skal denne gang udstyres som norske spejdere

Der er i Norge 2 korps: Norges K.F.U.K. spejdere, hovedkvarter: Holbergsplass 1, Oslo, og Norsk Spejderpikeforbund, hovedkvarter: Welhavensgt. 19, Oslo

Marts måned 1954

Til orienteringsturen!

Silrakompas

med lineal og drejeligt kompasshus,	
Type 5	10,50
Type 7, vædskesfyldt	18,75
Type 2, —	26,50
Type 1, —	33,00
Type 8, — m. lup	40,50
Type 15, — m. spejl	44,50

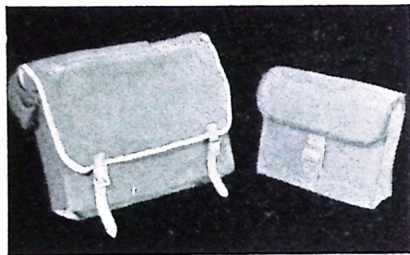
Kompasetui

til type 5 og 7	3,50
til type 2	4,10
til type 8 og 15	4,90

Kortmåler, Geodætisk Institut	1,25
Kortmåler, urfacon	12,25

Korttasker

Korttaske m. læderkanter, celluloid på begge sider, skulderrem	7,75
Korttaske, oksehud, læderbagside	11,50
Korttaske i læder m. 2 rum	22,75

Trærsække

i Depotets gode modeller:	
grå ravndug m. eet stort rum	9,75
grå m. blå kanter, 2 rum, heraf 1 m. lynlås	14,75
grå m. lyse kanter, 2 rum m. lynlås	15,75
samme m. cromgarvede kanter og remme	18,25
Ballettaske	5,00

Telegram m. spejdermotiv i farver,

enkelt	0,75
dobbelt	1,25

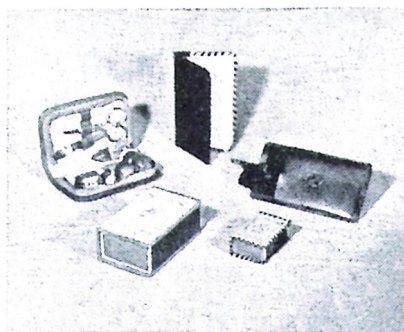
Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

Pigespejderdepotet . LUNDSGADE 6 . KØBENHAVN Ø

Depotets åbningstider: 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14 . Depotet er lukket påskelørdag

Små og store gaveideer

Miniaturemblem i sølv, vedhæng til armbånd	3,00
o. lign	3,25
Solvecivilnål	3,25
Trælysestage skåret ud som klover	3,00-2,25

Skindting

Trændstiketui, blåt el. rødt m. klover	1,75
Trændstiketui, naturfarvet m. præget klover	8,50-3,50
Etui m. kam	1,85
Etui m. kam og neglerenser	2,85
Etui m. kam, spejl og neglerenser	7,35
Etui m. stålspejl	3,35
Klædebørste i etui	3,95
Notesbog, blåt el. lys m. los blok	4,85
Tegnebog, blåt m. emblem	16,75-13,25
Etui til fyldepen og blyant	3,50
Skriveunderlag m. emblem	6,75-6,25-5,75
Syetui i skind, stort indhold	16,25

Bøger

„Orientering“, den rigtige bog om terrænsport, heftet	9,50
indbundet	12,00
„Årets gang i naturen“ af Torben Wolf	4,50
„På opdagelse i naturen“, heftet	7,50
indbundet	11,50
Patruljen arbejder i lejr, KFUM-spejderne	3,50
Spejderlejr, DDS	3,50
Førerhåndbogen, DDS	3,00
Idébog, DDS	1,75
Tovværksarbejder, Saugmann	2,25
Håndbog i skind og læderarbejde	4,75

(Fortsat fra side 20)

På det næste patruljemøde blev de mange små job i patruljen fordelt, så hver fik sit lille ansvar at bære. Lille Lis — den yngste — blev udnævnt til husmor — det egnede hun sig bedst til, og hun strålede som en lille sol, da det gik op for hende, at hun skulle holde orden i patruljehjørnet. Puk blev enstemmigt valgt til „Forsanger“, for hun havde sangstemmen i orden og kunne en masse sange udenad.

Der var lidt diskussion om, hvem der skulle være kassesemester, men det spørgsmål afgjorde Top med den bemærkning, at Lotte havde ug÷ i regning og desuden var et ordensmenneske. Patruljens lille bibliotek kom til at

sortere under Gitte, Vips fik ansvaret for samariterkassen og Kit skulle tage sig af patruljedagbogen. „Mener I, at jeg selv skal skrive hele patruljedagbogen,“ spurgte Kit. „Nej,“ svarede Prik, „du ved da, at vi plejer at skiftes til at skrive i dagbogen, du skal bare holde rede på, hvis tur det er, og sørge for, at der bliver skrevet for hver gang. Og så er du jo så flink til at tegne, så når der er noget særligt, vi oplever, må du illustrere det, så vores dagbog bliver morsom at læse i.“

Denne sidste bemærkning gav anledning til, at alle prøvede at tegne et egern — det kunne være svært nok, men at tegne et egern med venstre hånd og med bind for øjnene — det var nok sværere . . .

Bo

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 36 302

„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til postvæsenet den 27. februar

201

REGISTER TIL „PIGESPEJDERNE“

36. ARGANG * 1953

Brevspejderarbejdet 136

Forskelligt:

Fra Oldfrucforeningens formand 12
Juleforberedelser på Spejderskolen 143
Kære spejdere 2, 22, 38, 54, 86, 110, 126
Den lette side 12, 27, 59, 79, 101, 120, 155
Månedens bog 42, 83, 107
Sommerens billedbog 96

Fortællinger o. l.:

Farvel 129
Forhindringsløb med forhindringer 48
Laura, der blev spejder alligevel 152
Den lille fjollede 33, 46
Månedens vers 2, 22, 38, 54, 86, 110, 126, 142
Natmanøvre 98
Sange 19, 35, 51, 63, 83, 107
Det sidste lille nap 102
De sorte katte 131
Tinka 4, 33, 47, 59, 104, 123, 136, 149

Grøn-blåt:

Dronningens turnering 13, 25, 39, 40, 66,
67, 69, 70, 71, 74, 76, 80, 81
Grønland 127
Hvordan har de andre det? 30

Hjælpearbejde:

Den rullende tombola i Nykøbing Mors 16
Et patruljearbejde for andre 28, 40, 62, 80, 149
Sådan gør seniorerne i Ronne 16
Spejdernes og væbnernes frivillige bloddonorkorps ... 15

Instruktivt stof:

Hvordan laves det? 5, 28, 44, 60
Julebagning 150
Julegaver 137, 157
Juleskovtur 146
Komedie 130
Lege 9
Løvsaven 121
Om at skrive en rapport 114

Den ordentlige spejder kendes på sin uniform 94
Patruljen træner 128, 147
Rådsklippen 9, 34, 42, 62, 91, 115, 129, 145
Skole- eller børnebiblioteket 132
Snak med patruljeførerne 87
Sol — verdenshjørner — tid 41
Sommertid — lejrtilid — teltilid 58

Internationalt:

Les Courmettes 90
Fra vor udsendte korrespondent i Amerika 123
Hvorfor blev du spejder, og hvorfor er du det? 6
International patruljeførerlejr i Finland 119
Kender du New York? 26
En Lyngbytroopsfører besøger engelske spejdere 14
De nordiske pigespejderblades samarbejde 28, 98
På besøg i et lykkeligt lille land (Liechtenstein) 116
På hike i Amerika 92
Postbox 47, 50, 83, 100, 136, 144
Til seniorstævne i Italien 134
22. februar 8, 10
Tænker I på at rejse til udlandet? 17

Korpset:

Jægergården 111
Korpsrådsmode 55
Nykøbing F. 18
Nykøbing Mors 16
Ronne 16
Spejddernyt 18, 25, 93

Personalia

Ingeborg Jessen 23
Månedens interview 24, 43, 57, 70, 112
Märta Stjernswärd 3
Rektor Hartvig Møller 78
Riddere, væbnere, patruljeførere 18, 24, 62, 77, 100

Seniorspejdere:

For seniorspejdere 134
Sådan gør seniorerne i Ronne 16

* * *